

Per a una biografia del carrer de Molvedre

Els carrers cap considerar-los com a éssers vivents que naixen, creixen, es desenvolupen i moren.

Per això hi ha qui ha escrit la biografia del carrer Tal o del carrer Qual.

La biografia d'un carrer no consisteix en la descripció dels seus edificis i particularitats topogràfiques ni en la narració dels fets que hi esdevingueren, sinó en una mescla d'ambdues coses i, a més, en la evocació d'allò que podríem dir l'esperit.

I bé: una de les vies públiques valencianes que té una vida més interessant és el carrer de Molvedre, com es diu popularment, o de Morvedre, com escrivien els avantpassats.

Per tant, cal anar arreplegant elements per redactar-ne la biografia.

Al **Manual de Consells** que, amb la signatura A 45, es conserva a l'Arxiu Municipal de València, consta al foli CCVI el següent acord:

«Die lune quintodecimo mensis decembris anno a nativitate domini millesimo quadringentesimo octavo, los magnífichs mossen Gracia de monseriu caualler, en berenguer marti de torres ciutada, mossen Antoni Joan caualler, en Joan de gallach e en Jacme bou ciutadans, Jurats en lo any present de la insigne ciutat de valencia, present lo magnífich en ffranci granolles Racional e en bertran bayona not. subsindich de la dita ciutat, prouehexen a beneplacit de la ciutat e sens prejhui de alguns vehins quel spectable Conte d'auersa don joan francesch de proxida puixa fer e obrar vna volta sobre hun carrero athinent al seu ort que te en lo camí de moruedre fora los murs».

Fins ací el document. No té una gran importància; però és una aportació, plena de bona voluntat, per a la biografia del carrer de Molvedre.

ALMELA Y VIVES.

Santíssim Crist de la Fe!

*Capella de Santa Mónica,
Santíssim Crist de la Fe!*

En el carrer de Morvedre,
a l'entrada, hi ha un convent.
Frares Agustins Descalços
l'han fundat, puix que els morescs
tot seguint la Mitja Lluna
apartats viuen de Déu.
Quin revol entre els veïns
incrèduls de l'Algeret!

*Crist del carrer de Morvedre,
Santíssim Crist de la Fe!*

Un fraret de l'Aragó
—Jerònim de San Llorenç—
ha vingut a predicar
del Nostre Senyor la Llei.
El maltracten i el ferixen
i al llit el porten molt greu.
El Patriarca Ribera
vol castigar els rebels.

*Capella de Santa Mónica,
Santíssim Crist de la Fe!*

Una imatge l'Arquebisbe
ha donat per al convent
—Joan Muñoz l'ha esculpida:
un Crist clavat en la creu—.
La posaren en l'església,
acudiren els fidels;
seguint i estenent l'exemple
van visitar-lo els morescs.

*Crist del carrer de Morvedre,
Santíssim Crist de la Fe!*

De la Fe la santa imatge
de salut miracles féu
i atribulats per calúmnies
agenollats davant d'Ell
tranquil·litat d'esperit
aconseguien i seny.
El Crist enfortia els ànims
dels malalts i els innocents.

*Capella de Santa Mónica,
Santíssim Crist de la Fe!*

I ara, Senyor, davant vostre
es postra el jove i el vell.
Us demanen, ulls plorosos,
ajuda a portar la creu;
us demanen que els dolors
de la Vida siguen menys;
us demanen, mans plegades,
Senyor, ¡¡que no els oblideu!!

*Crist del carrer de Morvedre,
Santíssim Crist de la Fe,
concediu, a qui us ho pregue,
salut corporal i seny.*

CARLES SALVADOR